

TÓCÓI HARANGSZÓ

A Szent Család Templomból

13. évfolyam 6. szám - az Úr 2012. évének június havában

Úton a Hit éve felé - 6. rész

A júniusi dokumentumunk aktuális a befejeződő tanév, az oktatási kormányzat szándéka miatt, hogy bevezesse az etika- illetve hitoktatást, és az egyházmegyénkben lévő katolikus iskolák kapcsán. A „*Gravissimum Educationis*” (A nevelés rendkívüli jelentősége) kezdetű deklaráció a keresztény nevelést bontja ki. A nevelés a Zsinat idején könnyebb és sürgetőbb. A nevelés ügyét meg kell fogalmazni, hivatalos nyilatkozatokba kell foglalni a gyermek és a szülők alapvető jogait. A nevelés és oktatás módszerei fejlődnek.

Az 1-2. pont megfogalmazza a neveléshez való egyetemes jog és a keresztény nevelés kapcsolatát. A nevelés célja az emberi személy formálása, a társadalom java, a testi, erkölcsi, értelmi képességek kibontakoztatása. A gyermek joga az erkölcsi értékek helyes lelkiismerettel való megbecsülése. Meg kell ismernie az üdvösség misztériumát.

A 3-4. pont beszél a nevelés felelőseiről és keresztény eszközeiről. A szülőknek a szeretet és jószág családi légkörét kell megteremteni. A család vezeti be a gyermeket a polgári közösségbe és Isten népébe. A nevelés a család feladata, de a társadalomnak kell segítenie. Az Egyház nevelő eszköze a hitoktatás, a liturgikus misztériumok, a tömegkommunikációs eszközök.

Az 5-6. pont az iskola jelentőségéről, a szülők jogairól és kötelességeiről szól. Az iskola kiműveli az értelmi képességeket, fejleszti a helyes ítéletalkotást. Igényli a család, a nevelők, a polgári, kulturális és vallási szervezetek együttműködését. A szülő az iskola megválasztásában szabad. A közhatalomnak gondoskodnia kell a műveltségről, a szubszidiaritás elvéről.

A 7-8. pont az iskolai vallás-erkölcsnevelésről és a katolikus iskolákról szól. Az Egyház figyelmezteti a szülőket a keresztény nevelés súlyos feladatára. A katolikus iskola mutatja az Egyház oktatásban való jelenlétét. Megteremti az Evangéliumi szabadság és szeretet légkörét. Szabadon alapít minden fajtájú és fokozatú iskolát.

A 9-10. pont felsorolja a főbb iskola típusokat és a katolikus egyetemek szerepét. Az alsó- és középfokú iskolák a nevelés alapját alkotják. A szakiskolák, az ipariskolák, a felnőttek és a szociális munkára készülők tanintézetei az erre épülő szintek. A felsőfokú iskolák és egyetemek korunk újabb kérdéseire és kutatásaira figyelnek.

A 11-12. pont a teológiai karokról és az iskolák ügyében történő együttműködésről beszél. A teológiai karok papokat képeznek és személyeket a teológiai főiskolákon való tanításra, a tudományos munkára. Az egyes tudományágak lehetőségei támogassák egymást. Az egyetemek törekedjenek a kapcsolatok kiépítésére.

A Zárszó a nevelői munka jelentőségre figyelmeztet és buzdít az áldozatkész lélekre. Köszönetet mond a papoknak, szerzeteseknek, nővéreknek és világiaknak. Az Egyház belső megújódását mozdítják elő, jótékony jelenlétét biztosítják.

Pető István atya

Események templomunkban

Az elmúlt hónapban egy gyermek, **Bakai Natasa** részesült a keresztség szentségében templomunkban, és volt egy hozzánk tartozó temetés is, **Simon Józsefet** temettük.

Június utolsó vasárnapján ifjúsági Te Deum szentmisében adunk hálát az elmúlt tanévben kapott kegyelmekért. Mindenkinek testi-lelki gazdagodással, élményekkel teli vakációt kívánunk!

Családi nap

Június 9-én szombaton családi napot tartottunk a plébánián. Bár nem voltunk kiemelkedően sokan, néhány olyan család is részt vett egy-egy programon, akik nem tartoznak a közösségünkhöz. Ennek nagyon örültünk, hiszen a családi nap egyik célja – a közösségünk összetartása mellett –, hogy kaput nyisson az emberek felé. Hadd lássák ők is, hogy szeretjük egymást, és tudunk szeretetben, kulturáltan szórakozni. Talán egyesekben éppen ez indít el valamit. Talán majd olvashatunk egy-egy ilyen a családi napról a jövődöbeli katekumenjeink megtéréstörténeteiben.

A programok idén is változatosak voltak. Délelőtt a Máltai játszótér dolgozói vezetésével korongozhattak, nemezelhettek, fonott karkötőt készíthettek kicsik és nagyok. A gyerekek között a plébánia új trambulinja volt a legnépszerűbb. Néhányan a felnőttek közül is kipróbálták, nem kis derűt keltve.

A baptista Magvető bábcsoport rendszeres résztvevője ennek a programnak, idén is elfogadták meghívásunkat. Érdekes mesét adtak elő arról, hogy nem kell félnünk, mert Isten mindig vigyáz ránk: „*Szárnyaival oltalmaz, tollai alatt menedéket találasz*” (90. zsoltár)

A közös ebéd után zajlottak a pingpong bajnokságdöntő meccsei, majd játékokkal tarkított táncház és változatos sportvetélkedő következett. Akik az elméleti tudásukat is próbára szerették volna tenni, azok a „Mennyire ismered a Tócos-kertet” vetélkedőn is részt vehettek. A kérdések egyáltalán nem voltak könnyűek. Még azok sem tudtak minden kérdésre válaszolni, akik évtizedek óta itt élnek.

Természetesen most is szentmisével zártuk a napot. A templom fiataljai gitárral, fuvolával és szép énekekkel adtak hálát az együtt töltött időért.

Bemutatkozik új képviselőtestületi tagunk: Molnár Katalin

Vallásos családban nevelkedtem és nőttem fel Leninvárosban. Édesanyám 38 éven át tanító néniként, édesapám elektroműszerészként dolgozott; ma már mindketten nyugdíjasként élik az életüket Debrecenben. A szülővárosomban nem volt templom, ezért édesapám a Tisza-gáton vitt motorral a hétközbeleni hittan órákra és utazott együtt a család a vasárnapi misékre a nagyszülők falujába, Tiszagyulaházára. Itt voltam első áldozó és itt bér málkóztam.

A középiskola elvégzése után Nyíregyházára kerültem, ahol magyar-ének-zene szakos tanári diplomát szerezve több városban is tanítottam, míg 1989-ben Debrecenbe kerültem, a Karácsony Sándor Általános Iskolába. 4 éven keresztül tanítottam, majd 1993 óta intézményvezetője vagyok az iskolának, közel 20 éve. Ötödik éve a debreceni általános iskolai igazgatói munkaközösség vezetőjének választottak, amely feladat szakmai kihívást jelent számomra.

Igazgatói munkám mellett állandóan tanultam, így szereztem két szakvizsgát és középfokú nyelvvizsgát angol nyelvből. Szakértőként számtalan törvényességi és szakmai vizsgálatot végeztem az ország számos iskolájában, megismerve jól felkészült, hivatásukat szerető kollégákat és remek embereket.

2006-ban Főtanácsosi címet, 2011-ben Debrecen Város Kiváló Pedagógusa Díjat kaptam a debreceni Közgyűléstől, amely vezetői és szakmai munkám elismeréseként igaz örömmel töltött el.

Pedagógusi hivatásszeretetemet édesanyámtól örököltem, akinek mindig hálás leszek ezért az indíttatásért, a szüleimtől erkölcsi tartást, igazmondást, őszinteséget tanultam, amely alapvető értékek mélyen a személyiségemben gyökereznek és élnek.

2011-ben jelent meg „Nem kiborulni - okosan fegyelmezni” címmel az iskolai fegyelem megnyugtató megoldásainak gyűjteménye, amely azoknak a pedagógusoknak szól, akik a nevelést elsősorban a szeretet, a diákok feltétlen elfogadása irányából közelítik meg. Hiszem, hogy a szeretet életerejé a nevelésben kap és kaphat igazán értelmet: az az ember tud igazságosan és előremutatóan nevelni, aki őszintén tud szeretni.

Béla fiam 26 éves, aki gyógyszerészetet tanul, a tanítványaim szeretetén túl ő az, akinek létét Istennek köszönöm és hálával gondolok a Gondviselésre, amiért őt nekem adta és életem legnehezebb pillanataiban az ő ölelő kisgyermekkorai karjában találtam megnyugvást és boldogságot.

A Szent Család Plébánia régi tagjaként – 1994 óta járok a templomba – az idén megválasztottak képviselőtestületi tagnak, amely munkálkodást szeretettel és segítő szándékkal szeretném végezni a közösség minden tagja számára. Isten szeretetét megélve, az üdvösség eszközeként kívánom élni az életemet, hogy örömet lelje bennem és tetteimben.

A vasárnapi szentmiséken felolvasó családok:

- Jún.24. (Keresztelő Szent János születése): Ifjúság
- Júl.1. (Évközi 13. vasárnap): Hajdú család
- Júl.8. (Évközi 14. vasárnap): Asztalos család
- Júl.15. (Évközi 15. vasárnap): Almási család
- Júl.22. (Évközi 16. vasárnap): Képviselőtestület

Egy a hónap szentjei közül: Szent Kolumba bencés apát

Írország és Skócia védőszentje, és különösen azé a szigetcsoporté, amely eme országok között és tőlük északra fekszik. Kolumba előkelő családból származott. Őt tekintik Írország és Skócia csaknem száz temploma alapítójának. Egy paptól alapfokú képzést kapott, ezután pedig a szülőhelyéhez közel lévő Merville Szent Finnianról nevezett kolostorának iskolájában tanult. A nevéhez fűződik több latin és ír nyelvű himnusz. A költők és tudósok oltalmazójaként emlegetik a legrégebb róla szóló okiratban. Pappá szentelése után Kolumba Mobhíba ment. Kolostorokat alapított, melyek közül különösen Durrow és Derry játszott később fontos szerepet Írország egyházi életében. 563-ban Kolumba Skóciába vándorolt. Tizenkét társával együtt Iona sziklaszigetén telepedett le, ahol fatemplomot, közös helyiséget és minden szerzetes számára kunyhót emeltek. Innen indulva kezdte el társaival együtt a missziós munkát a Skótfelföldön. Mint Írországban, itt is sikerült az uralkodókat megnyernie a kereszténység számára a nemzeti hagyományokkal való szakítás és vérontás nélkül. Ionai életének nagy részét kéziratok másolásának szentelte. Mintegy 300 kéziratot másolt. Haláláról az a hagyomány, hogy egy vasárnap, a reggeli órákban halt meg. Kolostora helyén egy anglikán szerzetesi közösség található, amely az ökumenikus lelkületet ápolja, és Kolumba hagyatékaként vendégbarátságot nyújt mindazoknak, akik az elmélkedést és az elmélyülést keresik.

Liszkóczyiné Petrik Anita

Szép gondolat: Lábnymok a homokban

Az éjjel volt egy álmom. Álmomban a tengerparton sétáltam az Úrral. Hátunk mögött az égbolton, mint egy színpadi jelenet, vonult el az egész életem. Minden egyes életjelenetnél lábnymot fedeztem fel a homokban. Időnként két pár lábnymot láttam a homokban, máskor csupán egy sor lábnymot volt látható. Mindez nagyon nyugtalanított, mivel láttam, hogy életem legnehezebb időszakaiban, amikor a legtöbb kín, fájdalom, keserűség ért, csak egy pár lábnymot láttam. Így ezt mondtam az Úrnak: Uram, Te azt ígérted, hogy ha Melletted döntök, akkor egész életemben velem leszel. S most visszanezve, a legnehezebb időszakoknál, csak egy pár lábnymot látok a homokban. Miért éppen akkor hagytál magamra, amikor a legnagyobb szükségem volt Rád! Az Úr így válaszolt: Azokon a nehéz napokon azért látsz csak egy pár lábnymot, mert akkor szorosán magamhoz öleltelek és karjaimban hordoztalak!

Gyermekeinknek - egy kis feladat

A múlt havi bibliai névrejtvény („nyakba tekerhető téli ruhadarabomon”) megoldása: Salamon. Mostani feladványunk: „második hangjegyén éneklő éktelen kételtű”

Egy csepp derű - felnőttek sem árt

- Mondj példát a végtelenre! – szólítja fel a tanár az iskolában Pistikét.
- A világegyetem és a tanév...